

gen ikke havde afsluttet sine overvejelser af betænkningens øvrige forslag. Endelig kan nævnes, at betænkningen havde opgjort de eksisterende støtteforanstaltninger — fritagelse for moms og papirafgift samt lavere avisporto — til 82 mill. kr. målt efter statens provenutab 1968.

Ved 1. behandling gav *Per Hækkerup* (S) principiel tilslutning til, at der af statens midler blev ydet tilskud til pressen. Han spurgte om, hvornår regeringens overvejelser med hensyn til de resterende forslag i udvalgets betænkning kunne forventes. Forslagets støttebeløb — garantibeløb på 30 mill. kr. og tilskud på 2 mill. kr. årlig — fandt han utilstrækkelige. Endelig mente han, at man nærmere burde overveje betænkningens mindretalsudtalelser. Han havde ikke noget imod, at man gik over til en mere direkte tilskudsordning.

Langkilde (KF) kunne ligeledes tilslutte sig det foreliggende lovforslag. Han var ikke tilhænger af direkte tilskud og troede heller ikke, at pressen var det. Han ville gerne spørge statsministeren om, hvordan han så på de andre i betænkningen nævnte støttemuligheder. Af disse fremhævede han navnlig den statslige annoncering som en betydningsfuld vej.

Merete Bjørn Hanssen (V) kunne på venstres vegne give principiel tilslutning til forslaget. Hun understregede, at staten gennem forslaget fik alle muligheder for at sikre, at dens økonomiske støtte til dagspressen virkelig blev brugt aktivt i kampen mod det fundamentale onde, den utilfredsstillende produktivitetsudvikling. Hun spurgte ligeledes statsministeren om, hvilke tanker han havde om øget statslig annoncering, og fremhævede samtidig, at dette ikke blot var et problem for staten, men også for kommunerne.

Skovmand (RV) fandt, at meget afhang af, hvordan ordningen blev praktiseret. Det måtte være en selvfølge, at de store blade indtil videre ikke kom i betragtning. Man burde overveje at give finansieringsinstituttet mulighed for at yde lån til blade, der kom i en akut økonomisk krise.

Gert Petersen (SF) fandt forslaget alt for beskedent. Det var nødvendigt med selektive tilskud. Når man var bange for direkte statstilskud, så skyldtes det ikke frygten for at pressen skulle komme under statsindflydelse, men frygten for at markedsmekanismen skulle blive generet. Man burde også overveje tilskud til de politiske ugeblade.

Kjær Rasmussen (VS) mente ikke, at der var en mangestemmig presse. 90 pct. af pressen var borgerligt orienteret. Der burde være muligheder for at støtte en ny avis, ligesom den politisk orienterede del af tidsskriftspressen burde støttes.

I sit svar udtalte *statsministeren*, at han ville finde det rimeligt, om man i udvalget drøftede de øvrige forslag, der var indeholdt i betænkningen.

I den betænkning, der blev afgivet af folketingsudvalget, oplyses